

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje št. 3.

Slava Tebi, ki si nas kmete ljubil!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobredolci in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 24.

V Ptuj v nedeljo dne 16. junija 1907.

VIII. letnik.

Kraljica laž.

Zopet je pričela vladati, zopet dviga svoje želo, zopet ji sledijo tisočeri ljudje in ji navdušeno kličejo: slava ti, slava ti, kraljica laž... V staroveški Indiji so izpoznali prominulni narodi, da je laž vir vsega zla, — in naložili so najhujše kazni lažnikom. Vsa zgodba človeštva ni nič drugega nego večna borba proti laži in za resnico. Največji duhovni, najpomembnejši možje so žrtvovali svoje življenje za resnico in so bili premagani od nesramne vlačuge, ki so si jo postavili lažniki na prestol in ki ji kličejo: slava, kraljica laž...

Veliko poguma in značaja mora imeti clovek, da ne izgubi zadnje upanje. Kajti kakor divja vojska besni in ropota mimo nas armada mogočne kraljice laži. In tisočeri se ji klanjajo, tisočeri hinavski sebičniki, tisočeri zaspanci in bojazljivci...

Ali ni tako?

Pravijo, da so sijajno pri volitvah zmagali in vendar je zmagalo le nasilje, le laž! Pravijo, da delajo za ljudstvo in vendar delajo le za svoj nenasitni žakelj! Pravijo, da so zagovorniki svete vere in vendar so le omarde ževalci vere! Pravijo, da so „narodni“ in vendar so le narodove pijavke!

Ali ni tako? — Kraljica laž jih je vjela v svoje zanke in vpregla pred svoj voz in zdaj ji vprijejo: slava ti, kraljica laž...

Mi pa smo nprniki v kraljestvu laži! Mi se ji ne prodamo! In mi vemo, da velja tudi še danes stara zapoved indijskih narodov: najhujši greh je laž in najhujša kazen naj zadene lažnike. In zadela jih bude, — kazen ljudskega zaničevanja in prokletstva!

Strahopetneži in sebičniki naj divjajo za svojo kraljico laž! Maščevalo se bode to nad njimi in nad njih potomci. Mi pa nimamo povoda, nataktniti si krinko na lice in obleči se v tujo suknjo. Kakoršni smo bili, taki ostanemo i zanaprej! Ob ustanovitvi našega lista in naše stranke smo naglašali, da je prva potreba našega ljudstva — gospodarsko delo. Mi smo bili strogi zagovorniki gospodarskega dela, ko so ustanovljali Korošci in Brejci edino „Marijine družbe“ in ko politični „tretjeredniki“ še mišliali niso na kakšno „kmetško zvezo“. Mi smo delali na gospodarskem polju, ko narodnjaški dohtarčki niti sanjali niso, da je treba pomagati izstradanemu ljudstvu. Ne naglašamo to, da bi se bahali in sami hvalili. Povedati smo hoteli le to, da nismo menjali svojega prepričanja, ako kličemo danes iz novega: proč od neplodovite, hujskajoče politike, — na delo za gospodarski napredek!

Gospodarsko delo, — ali kako? Kaj naj storimo? Prekucniti treba meje sovraštva, ki ločijo slovenske kmete od nemških sosedov. Dokazati treba ljudstvu, da smo vsi vstvarjeni po božji podobi. In neodvisni moramo postati, svoje slabe voditelje moramo pognati proč, sami moramo vzeti vajete v roko... Ali nas razumete? Doslej smo delali, trpeli, plačevali, skrbeli in se potili za — druge! Zaupali smo vsakemu in mu prinašali krvave svoje de-

narje, — med smo nosili, da so peljali naši troti krasno življenje. Bekli so, da smo prosti kmetje, svobodni obrtniki in delavci, — in vendar smo bili le igrači v roki sitih mogotcev, le sužnji, ki brez volje in misli korakajo pod svojim jarmom... Vbogo ljudstvo, kaj so ti prvaški tvoji voditelji prinesli? Ploj je postal hofrat in član nadsodišča, Robič je vlekel plačo brez službe, kaplan Korošec je postal velik gospod, dr. Brejc si išče na ljudske troške lepo karijero, Grafenauer hoče imeti več odjemalcev za svoje orglje, Šušteršič se boji za svojo žlindro, — ali ti vbogo ljudstvo, kaj imaš ti od tega? Zato: proč s temi prisiljenimi voditelji, proč s pristaši laži!

Gospodarsko delo, — da, v podružnicah kmetijske družbe, v odborih zastopov, na predavanjih in gospodarskih shodih se izvršuje to delo! Zato pa še enkrat: glejmo, da pridejo občinski zastopi v naše roke, da zmagamo v okrajnih zastopih, da raznesemo med ljudstvo čimveč izobrazbe, da širimo nove nazore!

Divja gonja za kraljico laž pa pripustimo svojim nasprotnikom. Le begajte se za njo, le divjajte za njo, — laž bode premagana tako gotovo, kakor premage svitlo solnce temno noč! In zadela vas bude, lažniki, najhujša kazen: ljudsko zaničevanje in kletev ljudstva...

Politični pregled.

Zopet vojaški umor! Dne 30. aprila se je obesil dragonec Karl Sammt dragonskega polka v Traiskirchnu. Zdjaj pa poročajo listi, da je bil pokojnik pravi mučenik, da mu ni druga kazala nego — samomor. Sammt je bil za vojaščino precej nesposoben. Zato ga je trpinčil stražmojster Jätzl na vse mogoče načine, tako da si kakor zbegana žival ni mogel pomagati nego da je dezertiral in se potem obesil. Stražmojster Jätzl je dragonca vsak dan brezsrčno klofotal, dokler ni dobil ta težko bolezen v ušesih, in je moral 3 tedne v bolnici ležati. Zdravniku se ni upal povedati, od kje prihaja ta bolezen, ker mu je to Jätzl prepovedal. Ko je prišel nesrečnež iz bolnice, oklofotal ga je stražmojster še isti dan zopet. Imel je še vso glavo obvezano, ali vkljub temu je moral na dvorišču toliko časa „lanširit“ delati, da je obnemogel in na tla padel. Potem mu je Jätzl ukazal, naj se pusti obriti. Ker tega vsled pomanjkanja denarja ni mogel storiti, bil je zopet oklofutan. Bal se je vsled tega, da bi ga Jätzl kakor opevano zopet v „Reitschul“ s konjskim bičom pretepal; zato je raje dezertiral in se potem obesil. Očetu nesrečneža se seveda tega ni povedalo. Sele neki dragonec mu je pisal pismo, ki raztolmači to stvar. Tako se dela s sinovi delavnega ljudstva! Res take uniformirane bestije, kakor je Jätzl, bi zaslužile najstrožjo kazen. Ravno pri kavaleriji so še taki dogodki v navadi. Naloga poslancev bode, da pojasnijo v zbornici ministru to stvar. Ljudstvo plačuje s svojimi krvavimi davki vojaščino, kmet si mora jemati tuje posle, ker so njegovi sinovi pri vojakih, v največjem delu morajo iti k orožnim

vajam, — in zato vsaj zahtevamo, da se ne ravna z vojniki tako kakor z divjimi zverinami. Poslanci na dan!

Državna zbornica se snide — kakor smo že poročali — 17. t. m. V prvi vrsti se bode razpravljalo o temu, da se je nekaj uradnikom službeno škodovalo, ker so kandidirali in so bili izvoljeni kot poslanci. Potem je gotovo, (da se prične razprava glede volilnih sleparij na Galiskem. Dobro bi pač bilo, da bi se pojasnilo tudi volilne sleparije v naših krajih. Potem pa se prične takoj razprava provizornega bižeya (proračuna).

Natančni izid volitev v celi Avstriji leži zdaj pred nami. Izvoljenih je:

Nemški klerikalci	96
Nemška ljudska stranka	25
Nemški naprednjaki	20
Nemški agrarci (kmetje)	19
Nemški radikalci	12
Vsenemci	5
Češki agrarci	30
Mladočehi	20
Česko-katoliška stranka	16
Narodno-socialni Čehi	9
Staročehi	6
Češki radikalci	5
Češki naprednjaki	2
Poljakov	69
Ukrajinska stranka	21
Staro-Rusini	5
Radikalni Rusini	3
Slovenski klerikalci	18
Slovenski liberalci	7
Klerikalni Italijani	9
Krščansko-socialni Italijani	2
Napredni Italijani	4
Hrvatje	11
Srbi	2
Rumuni	4
Židovski „zionisti“	3
Socialni demokratje	87
Brez stranke	6

Največji stranki so torej nemški klerikalci in socialni demokratje. Skrajno nazadnjaštvo in skrajna naprednost sta torej v volitvah zmagovali. Napredno misleče stranke se pričenjajo združevati, da odbijejo napade klerikalcev na šolo. Kajti soli bode veljal prvi boj!

Položaj na Ogrskem. Naš cesar se je podal te dni v Budimpešto k obletnici svojega kronanja. Obisk je imel veliki politični pomen in upalo se je, da bodo vsled tega potovanja med krono in ogrsko vlado nastala nasprotja poravnana. Ali tega plodu ni rodilo to potovanje. Kajti Madžaroni so ravno v tem času pokazali vso svoje surovo nasilje. S surovo silo so vrgli rumunskega poslanca dr. Vajda iz državne zbornice, ker je ta svoj čas predčital neko za Madžarone ne ravno laskavo pesnico. Tudi druge želje osivelega vladarja nočejo Ogrji vpoštovati. Tako je cesar prepričan, da potrebuje tudi Ogrska pošteno volilno pravico. Ko se je cesar v Budimpešto pripeljal, pozdravljalo ga je na sto tisoč ljudi s klicom „Eljen splošna volilna pravica!“ Ali Madžaroni se bojijo te splošne volilne pravice. Zato se je cesar jako hitro iz Ogrske vrnil in položaj je postal vsled tega zopet nevaren. Še

hitreje kot cesar se je vrnil prestolo-naslednik iz Ogrske. Madžaroni so pač prevzetni gospodi...

Viničarsko gibanje na Francoskem postaja vedno resnejše. Vinogradniki so vpriporili veličansko demonstracijo v Montpellierju. Na 20 vlakih, k nogam in na vozovih je prišlo čez 800 tisoč vinogradnikov. Njih voditelj Marcel Albert je izjavil, da ne bodo več davkov plačevali in da odstopijo vsi župani ter občinski svetovalci na južnem Francoskem. Albert je vskliknil: „Jaz govorim v imenu 800 tisoč beračev!“ Pričakovati je hudih dogodkov.

Prvi zakon o varstvu planin, katerega je sklenil salcburški deželni zbor, je bil te dni od cesarja potrjen. Postava omogoči pametno planinsko gospodarstvo in hoče ohraniti planine svojem naravnemu namenu. Da bisledile temu vse druge planinske dežele!

Dopisi.

Rogaška Slatina. V zadnji številki nas Slatinčane napada farška cunja, „Gospodar“, češ da so na Križevih kopali in da je to slabi izgled vernemu ljudstvu ter da se za nas Slatinčane nikdo ne briga. Ako se črnubi res nič ne brigate za nas, zakaj pa pridete ob sv. Treh Kraljih k nami fehtariti in kronice pobirati? Ako smo res tako malo vredni, potem se tudi za naše denarje ne brigajte! Ako smo nujno delo, ki se ni dalo pretrgati, pošteno opravili, nam milostljivi Bog to gotovo odpusti, ker ga s tem nismo toliko žalili, kakor ga žalijo duhovniki, ki v hiši božji politikujejo. Tako je organist pri sv. Križu med službo božjo letake delil!!! Torej „Gospodarček“, skrij se s svojim dopisunom za peč, ker ima sam dosti za pometati. Kadar pomede ta dopisun pred svojim pragom, povabimo ga mi Slatinčani. Na svidenje!

Sv. Tomaž pri Ormužu. Resnično je, da izgine vse na svetu. Tudi pri sv. Tomažu bo enkrat minulo in izginilo, kar je neprijubljeneža in vsiljenega za našo farno. Minul je tudi tisti „veseli“ dan, katerega se je naša duhovščina tako veselila, 14. majnik, v proslavo časti nam kot poslanca vsiljenega dr. Ploja. Res, vedli smo: ako ravno nas je precejšno število naprednega mnjenja, da nas prekosisjo v volitvi; pa nič ne dè, ker je večina omamljenih, nekteri od žganice, drugi pa od popovskega duha. Enkrat se jim bodo odprle oči, tistim ki še močno spijo, in tistim, ki še dremlejo, pela bo druga; ali žali Bog, pozno bo! Mi naprednjaki nismo nikogar silili, nagovarjali, ali fehtarili za glas kakor naš kaplan Močjak, Caf in Plohl, občinski svetovalec. Ti so „sveto“ delali za svetnika neomadeževanega dr. Ploja; le ta mora biti poslanec, ta zamore pri vladi kaj storiti! Ja ja, dragi mi čitatelj, oj „storiti“ pa za duhovnike in druge take, ki denar vlečejo od nas. Mi ubogi trpini moramo plačati, za nas pa se nesteri ničesar, ker to bi mu bilo presitno, da bi se moral malo zameriti svojim naprej postavljenim in se za nas potegovati. Saj nič ne dè, ako ravno je Ploj ločen v zakonu, samo da bi le za nas kaj storil, pa bi ga hvalili, in še znabiti tudi molili kakor mu to dandanes duhovščina dela. Takemu gospodu, ki ima zlati koler, ni nič greh. Greh je le nam navadnim ljudem, kateri ima, ako pogleda lepo žensko ali se jo kje dotakne, hitro smrtni greh. Ali Ploj, ta je brezmadežni, ta sliši že v cerkev mesto svetnikov, njegovo ime se slavlja in preslavlja! Še 2. junija t. l. je kaplan Močnik na prižnici se izrazil, da bi naj tiste sram bilo, kateri niso Ploja volili, temveč rajši nemškutarja. Hej, dragi kaplanec Močnik, nas pa ni čisto nič sram; mi smo volili po svoji pravi vesti in nas ni nikdo zapeljal, koga naj volimo; nam tudi ni nihče volilnih listekov podpisoval kakor ste Vi in Plohl, ki sta po kočah hodila in na ušesa šepetala! Ali vas ni sram? Sram in še enkrat sram Vas aodi! Lansko leto ste križali na prižnici: „Vera je v nevarnosti, na razdružitev zakona nas silijo, podpisite se, da ne dovolite, vera je v nevarnosti.“ Letos pa si agitiral za Ploja, ki je ločen od svoje žene. Duhovniki si mislijo: Hej, Ploj, še naše farmsanske device ti damo, vsaka ima po eno svetinj; saj si nam spravi večjo plačilo, za kmečki, delavski in obrtniški stan pa nič. Dragi kaplan, za danes dovolj! Nas naprednjakov pa ni čisto nič sram. Mi smo

volili po svojem mnjenju in za naš blagor, Vi duhovniki pa v zahvalo, ker ste dobili večjo plačilo. Vaši petolizci pa bodo že dobili plačila od Vas, ker pregovor pravi, da mora biti plačan vsaki vinar če ne na tem pa na onem svetu.

Nevstrašeni naprednjaki.

lz Brežic. Dragi „Stajerc“! Ker si Ti letošnje zimo precej natanko pokrtačil nekatere izmed naših prvakov, so ti zdaj vtihnili, a boj misli zopet na novo izbruhniti, k čemur nam daje glavni povod neko človeče, ki sliši na ime Anton Sikošek in je duševno še dokaj večji revček kakor telesno. Nekaj je pač pri njem zelo bujno razvito in to je njegov dolgi jezik, s katerim bi lahko segel čez celo „majko Slavo“ in ubil vse, kar ne tuli z njim v prvaški rog. Ta privrandanec, ki s svojo osebo nadleguje mesto in okolico, napada s svojim dolgim jezikom v prvi vrsti naprednjake ter jih izziva z raznimi psovkami kakor „nemčur“ in „lažnik“, kar mu je nakopalo že marsikatero tožbo in kazen; a on vkljub temu še ne miruje! Prijateljsko ti svetujemo, Sikošek, sledeče: Ako ne bodeš v bodoče brzdal svojega jezika in se rajše bolj zvesto svoje službe držal, doletela te bo še hujša brca, kakor te je baje tistikrat, ko si se hodil nekam (v Sromlje) ženit ter dobil namesto dekleta ne baš častno in prijetno slovo, ker se je tekem časa docela izpoznalo tvojo gori navedeno lastnost in druge neznajčajne običaje. Vredn njegov pajdaš je neki Ljudevit Pernat, kateri je Sikošku v vsem podoben. Ta dva „dična junaka Slovenije“ ali „die Busenfreunde Kastor und Pollux“ imata tudi še to lepo čednost, da rada pijeta „gratis“ iz tujih glažev na račun drugih, vsled česar sta večkrat primorana svojo barvo in „prepričanje“ menjati.

Gor. Bistrica. Dragi „Stajerc“! Ne bodeš mi za zlo vzela ako ravno še nisem bil do zdaj tvoj naročnik. Ali vedi pa da mi ni zaostala nobena številka, da bi ne bil tvojih novosti čital in prebiral... Bil sem tudi vedno Tvoj strogi zagovornik, kadar se je po Tebi udrihalo. Toraj naprej. Čital sem tudi, ko nam naznanjaš zaradi volitev, kako se je volilo in sleparilo. Tako se je tudi godilo pri sv. Venceslu okr. Sl. Bistrica. Večina ljudstva je bila zato, da bi se g. Kresnik volil, ali župnik Gregorec, And. Osimnic, njegova sina Jan. in Jakob Osimic in Jan. Bohak so to zabranili. Kjerkoli je bil naš kandidat Kresnik zapisan, povsod so listke proč pojemali, in na drugi strani Pišanca zapisali. Fej! Dokaz temu so pričë, ako bode potreba. Nič bolj pošteno se ni godilo in volilo na Tinju, samo k nam na Gor. Bistrico se ne upa priti kakšni sovrag. Toraj dragi Stajerc, naznani tudi to, ako je vredno, višji oblasti. Želim biti tvoj naročnik in kreпки junak proti sovragom. Zakaj naše geslo naj bode: Opri oči, in mošjno skri.

lz Kalobja. Dragi „Stajerc“, vedno imamo kaj novega. Moramo naznaniti, kako se je pehal naš župnik Kostanjevič pri volitvah s svojimi podrepanki. Neki Mlaker je prišel že čisto ob pamet. Ko so drugi na polju delali, hodil je on po fari ter nagovarjal za farovško torbo. Pa jih je le panalo! Mislite, da smo mi kmetje tako zaručani kakor ste vi „podklobučani“? Ne! Ako ravno si bil ti Mlaker pri kapucinih, zato le ne bodeš imel vse Kalobje pod komando. Raje bi ostal tam in bi lonce pomival. Mlaker je listke „laži-kmetse zveze“ zunaj na kapelo pribijal, zvečer pa dolj jemat. Tudi Stefanov Joža se ni odpovedal farovškemu klobuku. Župnik je pribijal listke na cerkev. Pa tudi to ni pomagalo. Dragi Kostanjevič, ko bi bili mi proti tebi, kakor si ti proti nam, bi ti slaba predla. Čemu se repenčiš? Ali smo mi krivi tvojih slabih izgledov? Ali smo mi krivi, da si dal kuharico na „urlaub“ in bil tako dolgo brez pečenke? Čemu si napodil naše fante iz zgrade in jih ozmerjal? Kdo je kriv, da so ostali brez maše? Zagovarjal se bodeš še kje drugje!

Sv. Rupert nad Laškem. Župnik A. Mojišek nam je poslal daljše pismo, kateremu naj posnemamo poglavitne stvari. Prisiljeni sicer nisemo, objaviti to pismo. Ali zdi se nam pošteno in resnice se ne bojimo. Župnik piše: „Slav. uredništvu „Stajerca“ v Ptuj. V štev. hoče dopisnik iz št. Ruperta pri Laškem mene zaradi bolezn, ki je trajala tri mesece, osmešiti, kakor bi bolezen hlinil, toda zaradi tega ne mislim se zagovarjati, ker je tukaj v okolici dobro znano,

da sem bil res bolan in ne le na videz in so me volitve ozdravile. Ravno tako služil neki ženi, kateri sem baje za pogreb prevedel čunil, je edini v moji službi tukaj, kar pa je po nedolžnem. Žena je naročila zvonjenje dvoh cerkvah; bil je slovesni pogreb, za to je cerkev, grobokop, organist in mežnar vse vprejeli 13 f. 45 kr. Ponudil sem se ženi, pošlem račun sl. glavarstvu in vendar ni hotel tega imeti; za to imam pričë. Dopisnik ne govori boljsega, kot da se v časnikih pritoži čez mesec da jaz, ki oskrbujem pošteno službo dozdam, padam naročnike „Stajerca“ in da jim lista izročim, da morajo prevečkrat list reklamirati. Kar se prvega tiče, ima dotični tožitelj do me sovraštvo kratak čas sëm, iz sovraštva hrarova zoper mene in tega sem jaz enkrat psvaril pa zasebno; drugega naročnika lista „Stajerca“ nisem kot poštar napadel. Tudi nisem kot poštar nikdar lista zadržal, ampak sem pšoval nepristransko; če list „St.“ ni ob strojno navadnem dnevu prišel, nisem kriv, prišel je drugi dan od glavnega poštnege urada v Pt. Jurju na j. ž. Kolikor sem morem spomniti, izjavim, da je dopisnik, ki se čez pogosto rešamiranje „Stajerca“ pritožuje, le enkrat rešamiral od tega časa, kar list dobavlja in tudi tem slučajju nisem jaz bil kriv. Toliko sle utredništvu v pošasnio glede dopisnika iz št. Ruperta, ki je pa tudi politični nasprotnik „Stajerker je hudi pristaš „narodne stranke“. Pri št. Rupertu, dne 4. junija. 1907. A. Mojišek, župnik, rodom Őeh, ki je napaden bil v „Stajercu“ od enega Kranjca, in vendar oba dva jesta hujerski kruh. — Tako župnik! Na vsak način ni bilo pač bolje, ko bi se župniki sploh ne peš z drugimi posli (kakor pošto itd.). In še bolj bi bilo, ko bi duhovniki pustili politiko pri miru in ne napadali ne kot duhovniki ne kot poštar politične nasprotnike. Sicer pa smo hoteli gov. Mojiškega le posvariti, naj ne sledi svojim izdatičnim sobratom. S tem je stvar končana.

lz Planine. Dragi nam „Stajerc“! Tako pa Ako mački na rep stopiš, pa se oglasi. In tako je z našim provizorjem. Poglej ga, poglej, kako lažnjive reči piše v tisti smrdljivi in od Boga zavrženi mariborski cunji (št. 29.). To niso nje sv. očetje, ki so bili spodaj podpisani, kjer se za tako reč preveč zabiti in neumni. Zato je je pa provizor v farov poklical in prosil za imena in podpise, a pisal jih je pa striček Gartsam. Pa jaz tega ne bi vedel, ko bi se ne bila ena njegovih devičic nekje izrazila, namreč tiplepa brezmadežna Cilika (ne vem ali je kuharica ali kelnarca, ali ljubica), ki je rekla: le po kajte, sedaj pa pride nekaj družega v časopis, sem videla vse v farovžu. Ta devica je tako neumna, da vse pove, kaj se v farovžu. Ta devica je tako neumna, da vse pove, kaj se v farovžu godi in kako posteljco postilja in še druge nekatere ti bomo v prihodnjič naznanili. Srečava „mlečezobci“ vse vedo, ki so jim pa ravno nosi, ako ravno v cunji stoji, da nismo njegofarani. Le počakajte, v takih rokah še nista koli bili... Smrdljivec mariborski tudi bode posebno eden izmed nas „mlečezobci“ ne v cerkev; le pred volitvami je baje hodil. Vididih, šmenta! Kako bi pa potem vedel, kaj se provizor v cerkvi obnaša? Namreč da kaj je le mogoče, tak zablisknejo njegove nedolgi oči gori na kor, kjer je lepa Cilka. Ja kaj ne vidiš doma zadosti? Visoko se je že sprava bode kmalu topla v nebesa skočila, ako se ne bo preš tako zgodilo, kakor se je Kalobja kuharici in več takim. — Pa kaj se nam grozite, da kaj da bo, ako mi naše člankov popravimo. Pa kdo ste pa tisti? Kar je prav, jih bomo že prihodnjič popravili. Pripravljene bodite, kjer vidimo, da imate toliko sramote, kakor ima volk straha. Na denje mlečezobci!

lz laškega okraja. Popisali smo pred kratkim nastopanje Benkovičevih volilcev in se petali temu tudi z občinskim odbornikom Petekom sv. Kristofa. Naš dopisnik nam zdaj poroča, kar smo pisali o ribjem lovu g. Peteka, to se odgovarja resnici. Prostovoljno, ker nečemo komur krivice delati, budi to popravljeno. G. Petek nam je sicer poslal tudi „popravek“ „Š. 22.“ (?!), ali popravek smo odložili. To je enkrat: Mi izjavimo, da to ni res, kar smo pisali o g. Peteku, ki nam naj to oprost!